THE HOUR SHIUR How long can YOU learn?

Reporting Child Abuse

R' Mordechai Torczyner – torczyner@torontotorah.com

1. Ontario's Child and Family Services Act (1990) s.72 (1)

Despite the provisions of any other Act, if a person, including a person who performs professional or official duties with respect to children, has reasonable grounds to suspect one of the following, the person shall forthwith report the suspicion and the information on which it is based to a society

2. Maimonides (12th century Egypt), Laws of One who Wounds and Damages 8:9

אסור למסור ישראל ביד גוים בין בגופו בין בממונו, ואפילו היה רשע ובעל עבירות ואפילו היה מיצר לו ומצערו, וכל המוסר ישראל ביד גוים בין בגופו בין בממונו אין לו חלק לעולם הבא.

One may not hand a Jew to the control of the nations, whether physically or financially, even where he is wicked and a sinner, and even where he causes him trouble and pain. Anyone who gives a Jew to the nations, whether physically or financially, has no share in the next world.

The duty of Citizens and Solicitors

3. Ontario's Child and Family Services Act (1990) s.1 (1)

The paramount purpose of this Act is to promote the best interests, protection and well being of children.

4. Ontario Ministry of Children and Youth Services, Reporting Child Abuse and Neglect

What are "reasonable grounds" to suspect child abuse or neglect?

It is not necessary for you to be certain a child is or may be in need of protection to make a report to a CAS. "Reasonable grounds" refers to the information that an average person, using normal and honest judgment, would need in order to decide to report.

5. Ontario's Child and Family Services Act (1990) s.72 (5)(d)

Subsection (4) applies to every person who performs professional or official duties with respect to children including...

- (d) a solicitor
- 6. Ontario's Child and Family Services Act (1990) s.72 (4)(b)

A person referred to in subsection (5) is guilty of an offence if,

- (a) he or she contravenes subsection (1) or (2) by not reporting a suspicion; and
- (b) the information on which it was based was obtained in the course of his or her professional or official duties.
- 7. Ontario's Child and Family Services Act (1990) s.72 (8)

Nothing in this section abrogates any privilege that may exist between a solicitor and his or her client

<u>Jewish Law</u>

8. Rabbi Moshe Halberstam (21st century Israel), מסירה לשלטונות במי שמתעולל בילדיו

וזאת למודעי, כי חוטא זה הרי הוא גרוע מן המוסר והמצער את הרבים, אלא הרי הוא רודף אחר הערוה שמצוה על כל אדם להציל את הנרדף בנפש הרודף, ולמצוה גדולה תיחשב לו...

Be it known that this sinner is worse than a *moser* and one who pains the community. He pursues *ervah*, and it is a mitzvah to save the intended victim by taking the life of the pursuer, and it will be considered a great mitzvah for him.

9. Talmud, Sanhedrin 73a

מניין לרואה את חבירו שהוא טובע בנהר או חיה גוררתו או לסטין באין עליו שהוא חייב להצילו תלמוד לומר לא תעמד על דם רעך How do we know that one who sees another drowning in a river or being dragged by a beast or being beset by bandits must act to save him? Leviticus 19:16 says: You shall not stand by the blood of your peer.

10. Talmud, Sanhedrin 46a

.... מייג לתורה... אלא כדי אליעזר בן יעקב אומר: שמעתי שבית דין מכין ועונשין שלא מן התורה, ולא לעבור על דברי תורה אלא כדי לעשות סייג לתורה... Rabbi Eliezer ben Yaakov said: I have learned that the court strikes and punishes without the Torah's authorization – not to transgress Torah but to protect Torah...

11. Rabbi Yosef Karo (16th century Israel), Code of Jewish Law Choshen Mishpat 2:1

כל בית דין, אפילו אינם סמוכים בא"י, אם רואים שהעם פרוצים בעבירות (ושהוא צורך שעה) (טור), היו דנין בין מיתה בין ממון, בין כל דיני עונש, ואפילו אין בדבר עדות גמורה. ואם הוא אלם, חובטים אותו על ידי עובדי כוכבים.

Every court, even those who are not ordained in Israel, if they see that the nation is lawless (and there is an immediate need), they judge capital and financial cases, any punishment, and even without full testimony. And if the defendant is strong, they strike him via the idolaters.

12. Rabbi Yosef Shaul Nathanson (19th century Poland), Shoel uMeishiv I 1:185

בשנת תרי"ג אירע בעיר אחד נשמע קול על מלמד אחד שמתגורר שם זה שמנה שנים והילדים אשר למדו אצלו בקטנותם וכעת הם בני י"ג שנה ויותר הם מעידים שבקטנותם כאשר למדו אצלו טימא אותם במשכב זכור...

In 1853, in a certain city, a rumour was heard regarding a teacher who had lived there for eight years. The youths who had learned with him as children were now thirteen years old and over, and they testified that in their childhood, when they had learned with him, he had contaminated them sexually...

13. Rabbi Yosef Karo (16th century Israel), Code of Jewish Law Choshen Mishpat 425:3

מצילין אותו אפילו בנפש הרודף

We save the victim, even by taking the life of the pursuer

14. Rabbi Moshe Isserles (16th century Poland), Code of Jewish Law Choshen Mishpat 388:10

ואם אין פנאי להתרות בו, אין צריך התראה

And if there is no opportunity to warn him, then no warning is necessary.

15. Rabbi Yaakov Lorberbaum (18th-19th century Galicia), Netivot haMishpat, Biurim 3:1

כל אדם מצווה להפריש חבירו מאיסור אפילו מי שאינו בכלל בית דין...

Every individual is instructed to separate others from sin – even one who does not function as a court...

16. Rabbi Asher Weiss (21st century Israel), מסירה לשלטונות של מי שחשוד בהתעוללות בילדים

ויש ללמוד מדבריו, דמה אם באדם החשוד בגניבה התיר מסירה אי לא משום חשש הריגה, ק"ו בנידון דידן דהפגיעה בילדים תמימים באופן נורא כזה גרע טובא מעוון גניבה...

One should learn from his words [of Panim Meirot]: One who is suspected of theft could be handed over if not for concern that he might be executed, how much more so in our case! Harming innocent children in such a terrible way is far worse than the sin of theft...

17. Talmud, Bava Metzia 83b-84a

אמר [ר' אלעזר ב"ר שמעון] תא אגמרך היכי תעביד: עול בארבע שעי לחנותא, כי חזית איניש דקא שתי חמרא וקא נקיט כסא בידיה וקא מנמנם, שאול עילויה. אי צורבא מרבנן הוא וניים, אקדומי קדים לגרסיה. אי פועל הוא, קדים קא עביד עבידתיה. ואי עבידתיה בליליא, רדודי רדיד. ואי לא, גנבא הוא ותפסיה.

אישתמע מילתא בי מלכא, אמרו "קריינא דאיגרתא איהו ליהוי פרונקא!" אתיוה לרבי אלעזר ברבי שמעון וקא תפיס גנבי ואזיל. שלח ליה רבי יהושע בן קרחה: "חומץ בן יין! עד מתי אתה מוסר עמו של אלקינו להריגה?" שלח ליה, "קוצים אני מכלה מן הכרם." שלח לי'. "יבא בעל הכרם ויכלה את קוציו"...

ואף רבי ישמעאל ברבי יוסי מטא כי האי מעשה לידיה, פגע ביה אליהו אמר ליה "עד מתי אתה מוסר עמו של אלקינו להריגה?" אמר לי' מאי אעביד? הרמנא דמלכא הוא! אמר לי' אבוך ערק לאסיא, את ערוק ללודקיא.

Rabbi Elazar ben Rabbi Shimon advised a government police officer: Go into the pub in the fourth hour of the day. When you say someone drinking wine, holding a cup and dozing, ask about him. If he is a scholar and he is dozing, it's because he rose early to study. If he is a worker, he rose early for labor. If he works at night, perhaps he works with fine metal (and that's why no one hears the sounds of his work). Otherwise, he is a thief, and you can catch him.

Word of this was brought to the government, and they said, "Let the reader of the scroll be the one to carry it out!" They brought Rabbi Elazar ben Rabbi Shimon, and he caught thieves.

Rabbi Yehoshua ben Karchah sent to him: Vinegar, son of wine! How long will you pass the nation of our Gd to be murdered?!

Rabbi Elazar ben Rabbi Shimon responded: I am eliminating thorns from the vineyard. He replied: Let the Owner of the vineyard come and eliminate his own thorns...

Rabbi Yishmael ben Rabbi Yosi had a similar story. Eliyahu met him, and said, "How long will you pass the nation of our Gd to be murdered?" He replied, "What can I do? It is the authority of the king!" He replied, "Your father fled to Asia; you flee to Ludkiya."

18. Rabbi Shlomo ibn Aderet (13th century Spain), Responsum 3:393

אם העדים נאמני' אצל הברורים רשאים הן לקנוס קנס ממון או עונש הגוף, הכל לפי מה שיראה להם וזה מקיים העולם. שאם אתם מעמידין הכל על הדינין הקצובים בתורה ושלא לענוש אלא כמו שענשה התורה בחבלות וכיוצא בזה נמצא העולם חרב שהיינו צריכים עדים והתראה... וכ"ש בדאיכא הורמנא דמלכא, וכענין ר' אלעזר בר' שמעון בריש פרק השוכר את הפועלים. ומכל מקום הברורים צריכין להתיישב בדברים ולעשות מעשיהן אחר המלכה ולהיות כונתם בכל עת לשמים.

If the witnesses are credible to the designees, they may fine him financially or punish him physically, all according to what appears to them; this upholds the world. If you were to establish everything on the basis of biblical law, and you would not punish other than as the Torah does for injuries and the like, the world would be ruined, for we would require witnesses and warnings... And certainly where there is government license, like in the case of Rabbi Elazar ben Rabbi Shimon in Bava Metzia 83b. But the designees must confer in the matter and perform their deeds after consultation, and their intent must always be for Heaven.

19. Maimonides (12th century Egypt), Laws of One who Wounds and Damages 8:11

....מל המיצר לציבור ומצער אותן מותר למסרו ביד גוים להכותו ולאסרו ולקנסו, אבל מפני צער יחיד אסור למסרו...

Anyone who troubles the community and pains them may be handed to the nations, to hit him and imprison him and fine him. But for an individual's pain one may not hand him over...

20. Rabbi Asher Weiss (21st century Israel), מסירה לשלטונות של מי שחשוד בהתעוללות בילדים

אין המוסר כרודף ממש מעיקר הדין אלא שחכמים ברוחב דעתם עשוהו כרודף להעמיד הדת על תילה ומשום תקנת הציבור... וכיון שכן נמסר הדבר בידם ותיקנו מה שתיקנו לתועלת הציבור, והם אמרו והם אמרו...

A *moser* is not truly like a pursuer, by letter of the law. The sages, with their broad wisdom, treated him as a pursuer in order to establish the law, and for the sake of the community... And therefore, the law is up to the sages. They enacted as they did for the benefit of the community, and they said this and they also said that...

21. Talmud, Sanhedrin 37b

אמר רבי שמעון בן שטח אראה בנחמה אם לא ראיתי אחד שרץ אחר חבירו לחורבה ורצתי אחריו וראיתי סייף בידו ודמו מטפטף והרוג מפרפר ואמרתי לו רשע מי הרגו לזה או אני או אתה אבל מה אעשה שאין דמך מסור בידי שהרי אמרה תורה +דברים י"ז+ על פי שנים עדים יומת המת היודע מחשבות יפרע מאותו האיש שהרג את חבירו אמרו לא זזו משם עד שבא נחש והכישו ומת

Rabbi Shimon ben Shetach once reported: I saw a man pursuing another person into a ruin and I pursued him. I found a sword in his hand, with blood dripping and the murdered man still shuddering.

I said: "Wicked one, who killed this man? It was either you or I - but what can I do? Your blood is not given into my hand, for the Torah says (Deuteronomy 17), 'The man will be killed by the word of two witnesses.' May the One who knows all thoughts punish him for killing this man!"

They say that the two of them did not leave the spot before a serpent bit the man, and he died.

22. Talmud, Makkot 9b

"ר' יוסי אומר השונא נהרג כו'" - והא לא אתרו ביה! מתניתין רבי יוסי בר יהודה היא, דתניא, "רבי יוסי בר יהודה אומר חבר אינו צריך התראה לפי שלא ניתנה התראה אלא להבחין בין שוגג למזיד."

"Rabbi Yosi said: An enemy is killed" – But they didn't warn him! This mishnah is like Rabbi Yosi son of Yehudah, who taught, "A *chaver* need not be warned, for warning is only meant to distinguish between accidental and intentional deeds."

23. Rabbi Zalman Nechemiah Goldberg (21st century Israel), בענין הנ"ל וביאורים בענין אומדנא

ונראה שטעם הדבר שהחמירה תורה בבירור העובדא לפי שזה דבר שאפשר, שהרי בדרך כלל עדים רואים גוף ההריגה, אבל הבנת המעשה בזה אין אפשרות לדעת אלא מכח אומדנא...

It appears that the Torah was strict regarding clarifying events because it is possible to do so, for normally witnesses see the act of murder. But understanding the deed is not possible, other than by estimation...

24. The Canadian Child Welfare Research Portal (http://cwrp.ca/fags)

There were an estimated 235,842 child maltreatment-related investigations conducted in 2008, of which 36% (85,440) were confirmed for child abuse or neglect (a rate of 14 per 1,000 children).

25. Rabbi Asher Weiss (21st century Israel), מסירה לשלטונות של מי שחשוד בהתעוללות בילדים

אלא שצריך זהירות יתירה לברר וללבן עד תכלית עד מקום שידנו מגעת האם אמת נכון הדבר שאדם זה פגע מינית בילדים באופן שרגלים לדבר שיחזור לסורו, ולא להתפס לשמועות וחשדות שוא ובהלה של הורים בהולים להחריב עולמו של אדם חף מכל פשע כדי להפיס דעתם החפוזה של החושדים בכשרים...

But this requires special care, to clarify and 'whiten' to the limit, to the point that our hand reaches, whether it is true that this person touched children sexually, and in a way which indicates he will do so again. One should not be caught up in rumours and vain suspicions and the panic of panicked parents, to destroy the world of an entirely innocent person in order to satisfy the hasty minds of those who suspect the innocent...

Solicitor-Client Privilege

26. Law Society of Upper Canada, *Confidentiality versus Privilege* http://www.lsuc.on.ca/ConfidentialityVsPriviledge/
Though the term "privilege" is often used to refer to a lawyer's duty of confidentiality, the duty of confidentiality must be distinguished from solicitor-client privilege. Privilege is an evidentiary rule of law that refers to the legal right of an individual to withhold information from an opposing party, a court, a tribunal, and investigations, including law enforcement officials.

27. LSUC, Rules of Professional Conduct (2014), Commentary to Rule 3.3-1

A lawyer cannot render effective professional service to the client unless there is full and unreserved communication between them. At the same time, the client must feel completely secure and entitled to proceed on the basis that, without any express request or stipulation on the client's part, matters disclosed to or discussed with the lawyer will be held in strict confidence.

28. Maimonides (12th century Egypt), Mishneh Torah, Laws of Gifts to the Needy 8:12

אין פודין את השבויים ביתר על דמיהן מפני תקון העולם, שלא יהיו האויבים רודפין אחריהם לשבותם,

We do not redeem captives for more than their value, for society's sake, lest the enemy pursue them to capture them.